

inde, maa vi ogsaa have Lov at bebrejde Højre, naar vi kunne bevise, at det er saaledes.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds kan være ganske rolig for Københavns 5te Kreds og Valgudfaldet dør næste Gang. Den Majoritet, hvormed jeg blev valgt den 25. Maj, har det ærede Medlems Parti ved den Selvfælsøring, det har foretaget i disse Maaneder — bl. a. har jo det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) udtalt, at hele Højres Kampagne ved sidste Valg var usandfærdig i Bund og Grund — bidraget til at sætte meget til Vejrs til næste Valg, og Højre har ved denne Uoverensstemmelse bidraget til at sætte de københavnske Kredse over Styr, som de vandt ved sidste Valg. Det kan det ærede Medlem være forvisset om.

Halsted: Moralens — jeg synes nok, det er værd at se det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i Spidsen for den! Over for den Agitation, han ikke alene her, men ogsaa i sit Blad fører i Moralens Navn, maa jeg sige, at al Diskussion er nær ved at høre op.

Angaaende Spørgsmaalet om Sagkundskaben vil jeg sige, at jeg venter sikkert, at dens Svar vil blive æsket i det andet Ting; og naar dette Svar er kommet, vil det for alle dem, der alene se paa de Forbedringer, der kunne fremkomme, formodentlig være tilfredsstillende. For mig vil det ikke være tilfredsstillende, hvis denne Bestemmelse om, at Landbefæstningen efter et vist Aaremaal skal nedlægges, bibeholdes.

Borgbjerg: Jeg tror, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) skal lade mit Forhold til Moralens, specielt den politiske Moral, ligge. Jeg minder om mit Forhold til (*Halsted*: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning). Det ærede Medlem bør høre, hvad jeg vil sige, saa kan det være, at Lysten til en kort Bemærkning forgik ham. Jeg vil minde om mit Forhold til en af de største og mest umoralske Affærer, vi have haft her i Landet, nemlig Alberti-Affæren. Jeg var en af dem, der et halvt Aar i Træk her krævede moralske Forhold, medens det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds logrede for den Mand, men da han faldt, sparkede til ham.

Halsted: Moralens og Sandhedens Apostel har ikke fornægtet sin Opgave og

sin Virksomhed, thi det sidste, det ærede Medlem sagde, var saa ren og skær Usandhed som vel muligt. Jeg har aldrig logret og aldrig sparket.

Formanden: Jeg henstiller, at man nu standser med disse personlige Bemærkninger, der ikke komme Sagen ved.

Parkov: Overfor de mange Beskyldninger, som vi Medlemmer af Højre have været Genstand for, og ved hvilke man har røbet en rørende Omsorg for vore Vælgere, at det dog ikke maatte komme dertil, at vi skulde handle saaledes her paa Rigsdagen, at vore Vælgere vilde føle sig svigtede — overfor alle disse velmente, men dog let gennemskuelige Forsøg paa Mistænkeliggørelse vil jeg udtale et Par Ord. Vore Vælgere vide alle uden Undtagelse meget vel, at stod det ene til os, blev Forsvarssagen hurtig løst, og saa blev den løst paa en fuldt tilfredsstillende Maade. Vore Vælgere kende ogsaa meget vel den lidet fyldstgørende Tilstand, i hvilken vort Forsvar for Tiden henligger, og forstaa, at selv om en Ordning maa købes med betydelige Ofre, og selv om den ikke kan naas uden stor Resignation — stor Resignation selvfølgelig ikke alene fra vor Side, men ogsaa fra de andre forsvarsvenlige Grupper, som ville samarbejde med os for at faa en Løsning —, naar den i store Træk har det Indhold, der her er Tale om, fraset dette ene Punkt, som nu gentagne Gange har været fremdraget i Diskussionen, maa den kaldes alt vel overvejet for tilfredsstillende, og de vide, at det er ikke at svigte dem, hvis vi gøre alt, hvad der staar i vor Magt, for at faa en saadan Ordning gennemført. Ikke alene vore Vælgere, men ogsaa de andre forsvarsvenlige Partiers Vælgere ville baade forstaa og lære at føle den Resignation, som der maa til, for at det skal blive muligt at komme til denne haardt tiltrængte Forbedring og Udvikling af vort Værn til Lands og til Vands.

De andre Grupper maa klare sig med deres Vælgere, som de kunne det, det blande vi os ikke i, men der er dog et Punkt, jeg gerne vil henpege paa, det kunde mulig give de paagældende Vælgere Anledning til nogen Eftertanke. Det er den mærkværdige Stilling, som efter min Formening det radikale Parti og det socialdemokratiske Parti have taget lige overfor Sagkundskaben. Den Gang, det kun drejede sig om disse Grupperes egne Forslag, havde man ikke Brug for Sagkund-